

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U KRAPINI

Krapina, Trg dr. Mirka Dražena Grmeka 1

Poslovni broj: P-273/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Krapini, po sutkinji Romani Mališ, u pravnoj stvari tužitelja Borisa Horvata, OIB 06148468700, Krapina, Živka Vukasovića 7, zastupan po punomoćniku Juri Mlinariću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tužene Tatjane Horvat, OIB 58142415953, Radoboj, Radoboj 29, zastupanoj po punomoćnici Vesni Narančić, odvjetnici u Krapini, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina, nakon javno provedene i zaključene glavne rasprave 26. svibnja 2026. u stranaka osobno uz punomoćnike, 17. rujna 2026., donio je, objavio je i

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se kako vlasništvo nekretnine upisane na tuženu Tatjanu Horvat, Radoboj, Radoboj 29, OIB 58142415953 i to nekretnina upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru, Zemljišnoknjižni odjel Krapina, i to nekretninu upisanu u Knjigu PU: Radoboj, upisanu u poduložak br. 2/zk. uložak br. 2866, u naravi stambena zgrada u Radoboj, Radoboj kbr. 29, sagrađena na kat. čest. 2/10, u kojoj stambenoj zgradi se nalazi stan u visokom prizemlju zgrade, a sastoji se od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice i predsoblja ukupne površine 60,39 m², čini bračnu stečevinu tužitelja Borisa Horvat, Krapina, Živka Vukasovića 7, OIB 06148468700 i tužene Tatjane Horvat, Radoboj, Radoboj 29, OIB 58142415953, u jednakim dijelovima, odnosno svakog u ½ dijela, od tuženikovih 1/1 dijela vlasništva.

II Utvrđuje se kako je tužitelj Boris Horvat, Krapina, Živka Vukasovića 7, OIB 06148468700, vlasnik u ½ dijela pripadajućeg nekretnine koja se nalazi u vlasništvu tužene Tatjane Horvat, Radoboj, Radoboj 29, OIB 58142415953, opisane kao:

-nekretnina upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru, Zemljišnoknjižni odjel Krapina, i to nekretninu upisanu u Knjigu PU: Radoboj, upisanu u poduložak br. 2/zk. uložak br. 2866, u naravi stambena zgrada u Radoboj, Radoboj kbr. 29, sagrađena na kat. čest. 2/10, u kojoj stambenoj zgradi se nalazi stan u visokom prizemlju zgrade, a sastoji se od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice i predsoblja ukupne površine 60,39 m²,

a što je tužena dužna priznati i trpjeti upis prava vlasništva u ½ dijela od 1/1 dijela tužene na ime i suvlasništvo tužitelja, a što će u protivnome zamijeniti ova presuda u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženoj Tatjani Horvat, Radoboj, Radoboj 29, OIB 58142415953, nadoknaditi tužitelju, Borisu Horvat, Krapina, Živka Vukasovića 7, OIB 06148468700 troškove ovog postupka u iznosu od 1.875,00 €, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 78/15, 29/18, 126/21), uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 17. rujna 2026. pa do isplate, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

IV O d b i j a s e tužena sa zahtjevom za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

1. Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P Ob-473/2025-2 od 8. travnja 2025. , a koje je postalo pravomoćno 8. svibnja 2025. razdvojen je dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži utvrđenje bračne stečevine u odnosu na nekretnine (točka 2. tužbenog zahtjeva) te u odnosu na isplatu s osnova novčane vrijednosti nekretnine koja predstavlja bračnu stečevinu (točka 3. tužbenog zahtjeva), navedeni sud se oglasio nenadležnim te će se po pravomoćnosti rješenja spis ustupiti nadležnom Općinskom sudu u Zlataru.

2. Tužitelj u tužbi tvrdi da je 1.9.1990. u Krapini, sklopio brak s tuženom Tatjanom Horvat, a koji je brak upisan u maticu vjenčanih matičnog područja Krapina za godinu 1990. pod rednim brojem 00043. U predmetnom braku rođeno je jedno zajedničko dijete Alen Horvat, rođen 2.2.1992. koji u trenutku pisanja tužbe ima navršene 33 godine. Kako je u međuvremenu došlo do nesuglasica između tužitelja i tužene, međusobni suživot stranaka postao je nemoguć te isti ne žive zajedno. Nedvojbeno je kako su odnosi između tužitelja i tužene teško i trajno poremećeni bez izgleda da se poprave i bez izgleda da nastave zajednički život, dakle možemo reći kako je bračna zajednica de facto prestala.

2.1. Za vrijeme trajanja bračne zajednice, tužitelj i tužena stekli su nekretninu upisanu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru, Zemljišnoknjižni odjel Krapina, i to nekretninu upisanu u Knjigu PU: Radoboj, upisanu u poduložak br. 2/zk.uložak br. 2866, u naravi stambena zgrada u Radoboju, Radoboj kbr. 29, sagrađena na kat. čest. 2/10, u kojoj stambenoj zgradi se nalazi stan u visokom prizemlju zgrade, a sastoji se od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice i predsoblja, ukupne površine 60,39 m², na kojoj nekretnini je tužena upisana kao isključivi vlasnik nekretnine. Predmetnu nekretninu tužena je stekla 2004. dakle za vrijeme trajanja bračne zajednice, a kojim Ugovorom tužitelj ne raspolaže pa u tome smislu predlaže da se tuženoj naloži dostava istog. Nastavno na gore izneseno nedvojbeno je da

tužitelj ima pravni interes tražiti utvrđenje vlasništva predmetne nekretnine u smislu bračne stečevine, i to na svoje ime u ½ dijela suvlasništva, uz nalažanje tuženoj isplatiti tužitelju novčanu protuvrijednost predmetnog, a podredno, odnosno eventualno upis istoga na svoje ime i suvlasništvo, odnosno tražiti utvrđenje prava vlasništva u pripadajućem omjeru u odnosu na stan u cjelini. Međutim, opreza radi tužitelj zadržava pravo precizirati svoj tužbeni zahtjev po izradi nalaza i mišljenja nadležnog vještaka, a sve u smislu vrijednosti ½ dijela bračne stečevine odnosno predmetne nekretnine. Tužitelj dodatno pojašnjava kako je sredstvima ostvarenim od rada doprinio stjecanju predmetne nekretnine, pa u tome smislu iako je ista stečena na ime i u korist tužene, ista predstavlja bračnu stečevinu.

2.2. Konačno tužitelj predlaže da se donese presuda kojom će se utvrditi da predmetna nekretnina čini bračnu stečevinu stranaka u jednakim dijelovima, odnosno svakog u ½ dijela, da se naloži tuženoj isplatiti iznos od 20.000,00 €, a što predstavlja ½ novčane vrijednosti predmetne nekretnine kao i naknadu troškova parničnog postupka, odnosno tužitelj postavlja i kumulirani tužbeni zahtjev na način da predlaže da se utvrdi da predmetna nekretnina čini bračnu stečevinu stranaka u jednakim dijelovima odnosno svakog u ½ dijela, da je tužitelj vlasnik u ½ dijela predmetne nekretnine što mu je tužena dužna priznati i trpjeti upis prava vlasništva u ½ dijela od 1/1 dijela tužene na ime i suvlasništvo tužitelja, a što će u protivnom zamijeniti ova presuda kao i da tužena naknadi tužitelju troškove parničnog postupka.

3. U odgovoru na tužbu od 30. listopada 2025. tužena priznaje da su parnične stranke 1. rujna 1990. sklopile brak i da je u tijeku parnični postupak za razvod istog.

3.1. Tužena ističe da je nekretninu označenu sa kat.čest.br. 2/10, zk.ul. 2866, poduložak br. 2, k.o. Radoboj koja se odnosi na stan u stambenoj zgradi izgrađenoj na predmetnoj nekretnini koji se sastoji od 3 sobe, kuhinje, izbe, kupaonice i predsoblja, ukupne površine 60,39 m² kupila svojim vlastitim sredstvima, te predlaže da se tužitelj odbije s tužbom i tužbenom zahtjevom uz naknadu parničnog troška.

4. U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj ističe da su navodi tužene izneseni u odgovoru na tužbu su u cijelosti paušalni i usmjereni na odugovlačenje postupka budući ih tužena ničime ne potkrjepljuje. Nedvojbeno je kako se radi o imovini koja je stečena za vrijeme trajanja braka i bračne zajednice tužitelja i tužene, te da je predmetna nekretnina u naravi stan stečena sredstvima koja su ostvarena radom i/ili u svezi sa radom. Da se radi o vlastitim sredstvima tužene, ista bi za navedeno priložila odgovarajuće dokaze, međutim navedeno ne proizlazi iz dokaza koje je dostavila u odgovor na tužbu.

5. U podnesku od 21. svibnja 2026. tužena ističe kako je teret dokazivanja odlučnih činjenica na tužitelju, odnosno upravo je tužitelj dužan dokazati da predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka te da je sudjelovao u njezinom stjecanju u opsegu koji bi opravdavao utvrđenje suvlasništva u utuženom omjeru. Međutim, tužitelj tijekom postupka nije dostavio niti jedan konkretan dokaz iz kojeg bi proizlazilo: da je sudjelovao u financiranju kupnje predmetnog stana, da je vršio uplate kupoprodajne cijene, da je otplaćivao rate za predmetni stan, da je podigao kredit radi kupnje predmetne nekretnine, da su sredstva korištena za kupnju bila zajednička sredstva stranaka, niti je dostavio bilo kakvu financijsku dokumentaciju kojom bi dokazao svoje tvrdnje. Dakle, tužitelj svoje tvrdnje temelji isključivo na paušalnom

navodu da je nekretnina stečena za vrijeme trajanja braka, pri čemu potpuno izostaju dokazi o njegovom stvarnom doprinosu stjecanju predmetne nekretnine. S druge strane, kupoprodajni ugovor glasi isključivo na tuženicu Tatjanu Horvat, tuženica je jedina navedena kao kupac predmetne nekretnine, pravo vlasništva u zemljišnim knjigama upisano je isključivo na tuženicu još 2003., potvrda Osnovne škole Side Košutić Radoboj potvrđuje da je upravo tuženica u cijelosti otplatila predmetni stan. Navedena potvrda predstavlja jedini konkretan i objektivan dokaz o otplati predmetnog stana, dok tužitelj tijekom cijelog postupka nije dostavio niti jedan dokaz kojim bi osporio sadržaj navedene potvrde niti dokazao vlastito sudjelovanje u otplati predmetne nekretnine. Tužena nadalje ističe kako predmetni stan nije kupljen na slobodnom tržištu pod uobičajenim tržišnim uvjetima, već se radi o otkupu stana temeljem prava i statusa koji su bili osobno vezani upravo uz tuženicu, koja je bila nositelj prava i jedini kupac predmetne nekretnine iz čega sama mogućnost stjecanja predmetne nekretnine nije proizlazila iz zajedničkog djelovanja stranaka, već prvenstveno iz osobnog statusa tuženice. Nadalje, sama činjenica da je nekretnina stečena za vrijeme trajanja braka ne može automatski i bez daljnjeg dovesti do zaključka da tužitelju pripada suvlasničko pravo u utuženom omjeru, osobito u situaciji kada tužitelj nije dokazao svoj konkretan doprinos stjecanju predmetne nekretnine. Tužena posebno ističe kako tijekom više od 20 godina od stjecanja i uknjižbe predmetne nekretnine tužitelj nikada nije osporavao vlasništvo tuženice niti je tražio upis bilo kakvog svog prava na predmetnoj nekretnini, što dodatno potvrđuje da je upravo tuženica tijekom cijelog razdoblja bila smatrana isključivim vlasnikom predmetnog stana. U konkretnom slučaju mogućnost otkupa predmetnog stana proizlazila je upravo iz osobnog statusa tuženice kao zaposlenice škole i nositelja prava na predmetni stan, slijedom čega proizlazi da tužitelj neosnovano potražuje ½ dijela predmetne nekretnine.

6. U dokaznom postupku pročitana je sljedeća dokumentacija: vjenčani list (list 9 spisa), Izvadak iz knjige položenih ugovora broj poduloška 2/zk.ul. 2886, knjiga PU Radoboj (list 10), Potvrda od 9. lipnja 2022. Osnovne škole Side Košutić Radoboj (list 27), Rješenje Općinskog suda u Krapini poslovni broj ZS-1603 od 31. ožujka 2003. (list 28), te je proveden dokaz saslušanjem stranaka.

6.1. Dokazni prijedlog tužitelja da se provede građevinsko vještačenje radi utvrđivanja vrijednosti predmetne nekretnine, odbijen je na zapisniku od 26. svibnja 2026. kao neekonomični, jer isti nije bio potreban za rješenje spora.

7. Saslušan u svrhu dokazivanja tužitelj Boris Horvat iskazao je da su brak sklopili 1.9.1990., a razveden je prije par mjeseci. Predmetni stan u Radoboju kupili su u braku, 2001. Cijena predmetnog stana bila je povoljna, koliko se sjeća negdje oko 20.000,00 €. Stan je kupljen od Barbarić Marije. Kupoprodajni ugovor sklopila je tužena. Tužena je sklopila ugovor na svoje ime jer je on u to vrijeme radio u Zagrebu i kako ne bi izostajao s posla, a tužena je svaki dan bila u Krapini, ista je sklopila ugovor o kupoprodaji. Ugovor je ovjeren u Zlataru. U vrijeme stjecanja predmetnog stana bio je zaposlen u Medvedgrad Investu kao građevinski radnik i još uvijek je u istoj tvrtci. Plaća je bila redovita, može reći da je plaća bila solidna. I njegova bivša supruga bila je zaposlena u to vrijeme, tužena je nastavnica, plaća joj je bila redovita. Predmetni stan su uređivali na način, koliko su imali toliko su ulagali. Radilo se o krečenju, po većini stana stavljen je knauf i namjestili su ga. Sve te radove napravili su kad su se uselili i to je trajalo nekih dvije godine. Misli da nakon toga u stanu nisu radili nikakve radove.

Plaćali su pričuvu, režije, i sve je to plaćala supruga. Tuženoj je davao svoju plaću, a imala je i pristup njegovom računu. Već 7 godina nije bio u predmetnom stanu i vjeruje da njegova polovica vrijedi toliko koliko traži ovom tužbom. Obvezu prema školi Radoboj plaćala je supruga, to je bilo nekakvih 100-tinjak kuna i on je sudjelovao u toj otplati jer ako je davao plaću, onda je valjda sudjelovao. Stan je kupljen sredstvima kredita i on je sudjelovao u otplati tog kredita. Sredstvima od plaće sudjelovao je u troškovima kućanstva i otplate predmetnog stana i to dionicama koje je dobio od HV-a, u iznosu od 10.000,00 kn. Također je uzeo i kredit u iznosu od 6.000,00 €, kako bi sin išao u autoškolu, od toga je tužena 6.000,00 kn dala sinu s time da mu je tužena rekla kad je odlazio da ne kaže sinu da je ona potrošila sredstva kredita već da je on. Nije točno da tužena ne bi imala punomoć na njegov račun, također je i plaću davao tuženoj, susjed Božo bio mu je dužan 1.000,00 €, a koje je dao tuženoj. Svaki mjesec davao je svoju plaću. Također je i podizala novac s računa i kad bi se njih dvoje posvađali, sin bi mu rekao da tužena podiže novac.

8. Tužena Tatjana Horvat iskazala je da je predmetni stan kupljen temeljem Statuta zaposlenika OŠ Side Košutić u Radoboju pod povoljnim uvjetima, a stan je bio u društvenom vlasništvu. Kupljen je od učiteljice koja je taj stan kupila od škole pod povoljnim uvjetima. Sada se ne sjeća kolika je bila cijena predmetnog stana, ali je bila vrlo povoljna. Stan je platila ona sredstvima kredita od PBZ Krapina, koji kredit je otplaćivala 7 godina i to od 2003. od kad je kupila stan i do 2010. Od OŠ Side Košutić predmetni stan otplaćivala je daljnjih 20 godina, sve do 2022. i to po 150,00 kn mjesečno. Tužitelj ništa nije htio znati o kupnji stana, otplati stana, odnosno o tome da bude suvlasnik jer da je ona bliže, a što nema nikakve veze jer suvlasnik stana možeš biti bez obzira gdje stanuješ. Kompletan namještaj kupili su njezini roditelji. Redovito je plaćala režije, o svemu je vodila brigu. Ne sjeća se da bi joj tužitelj davao na ruke svoju plaću, ako je to je bilo vrlo malo, a ne sjeća se da bi imala pristup računu tužitelja, ne sjeća se da bi imala punomoć ili da bi joj ostavio svoju bankovnu karticu. Tužitelj je iselio 2019., a bračna zajednica između njih dvoje prestala je nakon nekih 10-ak godina od sklapanja braka. Nakon što je tužitelj iselio i dalje je nastavila otplaćivati stan. Ne sjeća se je li tužitelj bio prisutan prilikom dogovora o kupnji stana, pregovaranja o kupnji stana. Tužitelj je doprinosio pri nabavi hrane, pri uzdržavanju zajedničkog sina. Pouzdano nikad nije znala koliku plaću prima tužitelj, bilo joj je poznato da je dobivao plaću preko računa i dio na ruke. Dok je trajao brak, njihov zajednički sin nije bio zaposlen. Predmetna zgrada je u derutnom stanju, popucani su zidovi i u stanu, prokišnjava krov, stare su cijevi. Točno je kako je iskazao tužitelj da su kod useljenja pokrećili stan, postavili knauf i novi namještaj. Nakon toga nisu rađeni nikakvi radovi velike vrijednosti. Ništa značajno se nije ulagalo, nije mijenjana stolarija. Točno je da se plaćala pričuva i to nekih 6-7 godina, a već nekih 10-ak godina se pričuva ne plaća jer je upravitelj likvidiran, a novi nikad nije angažiran. U predmetnoj zgradi su 4 stana i 2 garsonijere. U zgradi stanuje još samo ona i jedan stanar u stanu ispod, a ostalo je sve nenastanjeno. Brak je razveden 23.3.2026. Misli da je tužitelj za vrijeme braka redovito primao plaću. Pojašnjava da kada je rekla da je tužitelj davao za hranu, da je to bilo koji puta, da to nije bilo redovito. Kredit koji je uzela za stan je redovito otplaćivan i otplaćen je 2010., a tužitelj je iz stana iselio 2019. Tužitelj je iselio iz stana 2019. i da davao je za hranu kako je pojasnila, ali nije doprinosio za otplatu kredita. Ne zna je li tužitelj imao dionice ili kakve vrijednosne papire.

9. Nije sporno da je između stranaka brak sklopljen 1. rujna 1990., kao i da je brak stranaka razveden.

10. Nije sporno između stranaka da je kao vlasnica stana upisana tužena, a kako to i proizlazi iz izvatka iz knjige položenih ugovora, broj poduloška 2/zk. uložak 2866 knjiga PU Radoboj.

11. Nije sporno da je kupoprodajni ugovor sklopila tužena, da je stan kupljen od Barbarić Marije i da je tužena u cijelosti otplatila stan odnosno obvezu prema školi Radoboj.

12. U ovome postupku primjenjuje se Obiteljski zakon (NN 162/1998) i to odredbe čl. 252. kojom je propisano da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine i čl. 253. kojim je st. 1. propisano da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili, a st. 2. je propisano da nevjesta i ženik, odnosno bračni drugovi mogu bračnim ugovorom drukčije urediti svoje odnose glede bračne stečevine.

13. Iz navedenog proizlazi, a kako niti tužitelj, a niti tužena nisu u spis predmeta dostavili dokaz da bi predmetni stan bio vlastita imovina tužene, a niti su dokazali da bi bračnim ugovorom uredili imovinskopravne odnose na postojećoj ili budućoj imovini, ugovorom u pismenoj formi na kojem su ovjereni potpisi bračnih drugova (čl. 259. Obz), da predmetni stan čini bračnu stečevinu stranaka u jednakim dijelovima odnosno svakog u $\frac{1}{2}$ dijela od tuženičinih $\frac{1}{1}$ dijela vlasništva obzirom da je utvrđeno da je predmetni stan kupljen 2001. kako to tvrdi tužitelj, odnosno 2003. kako to tvrdi tužena pa se primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme stjecanja nekretnine. Pri tome su i tužitelj i tužena, a kako to proizlazi iz njihovih iskaza bili zaposleni, primali su redovite plaće, uzdržavali su i zajedničkog sina pri čemu nijedna od stranaka nije u spis predmeta priložila bilo kakvu dokumentaciju odnosno dokaz o visini prihoda, eventualnim kreditnim obvezama ili slično, i sud smatra da je zajednički život stranaka za vrijeme trajanja braka odraz obiteljske solidarnosti i da su obje stranke doprinosile za zajednički život, zajednički uredili stan za stanovanje pri čemu iz iskaza i tužitelja i tužene proizlazi da nikakvih značajnih ulaganja u stan nije bilo, radi čega je osnovan kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja i presuđeno kao u izreci.

13.1. Tužena neosnovano ističe da predmetni stan nije kupljen na slobodnom tržištu pod uobičajenim tržišnim uvjetima jer da se radilo o otkupu stana temeljem prava i statusa koji su bili osobno vezani upravo uz tuženu kao zaposlenice škole jer tužena u spis predmeta nije dostavila bilo kakav dokaz o tome već Potvrdu Osnovne škole Side Košutić Radoboj od 9. lipnja 2022. iz koje proizlazi da je predmetni stan kupila od Marije Barbarić koja je predmetni stan stekla temeljem Ugovora o prodaji stana na kojem postoji stanarsko pravo broj 01-134/1-1993 od 3.12.1993. Dakle, suprotno stan je kupljen na slobodnom tržištu pod uobičajenim tržišnim uvjetima, a ne kao privilegij, osobni status tuženice kao učiteljice u predmetnoj školi jer ista nije ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopila s Osnovnom školom Radoboj već je, a kako to proizlazi iz navedene Potvrde otplatila u cijelosti stan na kojem postoji stanarsko pravo.

14. Temeljem odredbe čl. 154. st.1. i čl. 155. ZPP-a, tužena je dužna naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 1.875,00 € koji se sastoje od troškova za sastav tužbe, zastupanje na ročištu 24.3.2026. i 26.5.2026., za svaku radnju po 250 bodova,

odnosno po 500,00 €, određeni u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 375,00 €.

15. Kako tužena nije uspjela u sporu, odbijena je sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka.

U Krapini 17. rujna 2026.

S u t k i n j a
Romana Mališ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od objave odnosno uručenja istog. Žalba se predaje putem ovoga suda, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje rješenja, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje rješenja, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa istog.

Dostaviti:

1. Odvjetnik Jure Mlinarić
2. Odvjetnica Vesna Narančić

Broj zapisa: **9-3088d-4d065**

Kontrolni broj: **01c82-97c7e-fac7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.